

Решение № 107 от 12.10.2023 г. по гр. д. № 4351 / 2022 г. на Върховен касационен съд, 3-то гр. отделение

Чл. 328, ал. 1, т. 5 КТ

Чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ

ВЪРХОВЕН КАСАЦИОНЕН СЪД, 3-ТО ГРАЖДАНСКО ОТДЕЛЕНИЕ 4-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Жива Декова

Членове: Александър Цонев

Филип Владимиров

при участието на секретаря Албена В. Рибарска

като разгледа докладваното от Александър Цонев Касационно гражданско дело № 20228002104351 по описа за 2022 година

Производството е по чл. 290 ГПК.

Образувано е по касационна жалба на П. Д. Д. срещу въззивно решение № 216/30.06.22г. на Окръжен съд- Стара Загора, в частта, с която е отхвърлен искът по чл. 344, ал.1, т.1 КТ.

Въззивният съд се е произнесъл по иск, предявен от П. Д. срещу „Семпе 2“ООД за отмяна на незаконно уволнение, извършено по чл. 328, ал.1, т.5 КТ. От фактическа страна съдът е приел, че ищцата е работила при ответника на длъжност „началник склад“ при Зърнобаза Стара Загора, но била уволнена по чл. 328, ал.1, т.5 КТ, като в заповедта било посочено, че на ищцата и липсват честност и лоялност. Според въззивният съд заповедта за уволнение е мотивирана и законосъобразна, защото ищцата не била оспорила, че и липсват честност и лоялност, освен това от разпита на свидетелите била установена трайната липса на тези качества при изпълнението на работата през последните три години, включително при водене на документооборота на складовата база. Такъв бил случая с изнесени от склада 43т. зърно без документи за това. На 25.06.21г. по документи не било налично зърно в склада, но затова пък на 28.06.21г. от склада били изнесени 43т. зърно, без това да е било отразено в документ, но било отбелязано в кантарната книга.

Касационното обжалване на въззивното решение е допуснато на основание чл. 280, ал.1, т.1 ГПК по въпроса дали работодателят е длъжен да посочи фактически обстоятелства в заповедта за уволнение по чл. 328, ал.1, т.5 КТ.

По поставения въпрос ВКС намира следното: За да упражни правото си по чл. 328, ал.1, т.5 КТ работодателят следва да изброи кои знания, умения или навици липсват на работника или служителя, или да посочи в какво се състои трайното неефективно изпълнение на работата-начинът по който работникът или служителят се справя с работата във времево, количествено или качествено отношение. Липсата на качества е липса на фактически знания, умения и навици, за които работникът и служителят притежава образование, квалификация и опит като стаж, но фактически липсват (т.2 от т.р№4/17г. на ОСГК). Посочването на обидни изрази и епитети не е изброяване на липса на качества. Не е липса на качества и посочването на извършено дисциплинарно нарушение. При липсата на качества е налице невиновно неизпълнение на работата, а при дисциплинарното нарушение се касае за виновно неизпълнение на работата. В закона примерно са посочени някои от формите на дисциплинарно нарушение (чл.190 КТ)- такива са злоупотребата с доверие и нелоялност.

В случая решението на въззивния съд е неправилно, поради неправилно тълкуване и прилагане на чл. 328, ал.1, т.5 КТ, а по съществото на спора уволнението на ищцата е незаконно, тъй мотивите на заповедта за уволнение противоречат на основанието по чл. 328, ал.1, т.5 КТ. В заповедта за уволнение вместо изброяване на липсващи качества, са посочени фактически състави на дисциплинарно нарушение-нечестност, равносилно на злоупотреба с доверие, и нелоялност. Тези нарушения работодателят е обосновал в срока за отговор на исковата молба с твърдение за липса на 43т. зърно (изнесени без документи) от склада, поверен за управление на ищцата. В заповедта за уволнение, противно на правното основание не е посочено какви фактически знания, умения или навици липсват на ищцата, нито е посочено по какъв начин тя работи неефективно. При това положение заповедта за уволнение е незаконна като немотивирана, заради противоречие на мотивите с правното основание.

При това положение искът по чл. 344, ал.1, т.1 КТ е основателен и следва да се уважи.

С оглед изхода на спора, решението на въззивния съд следва да се отмени и в частта, с която ищцата е осъдена да плати разноски на работодателя в размер на 950лв., и да се присъдят разноски на ищцата за настоящата инстанция в размер на 859лв..

Воден от горното, ВКС, състав на III ГО

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 216/ 30.06.22г. на Окръжен съд- Стара Загора, в частта относно иска по чл. 344, ал.1, т.1 КТ, както и в частта, с която ищцата е осъдена да плати разноски на работодателя в размер на 950лв., и вместо това ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ като незаконно уволнението на ищцата П. Д. Д. от [населено място], извършено на основание чл. 328, ал.1, т.5 КТ от ответника „Семпе 2“ЕООД със седалище [населено място].

Осъжда ответника „Семпе 2“ЕООД със седалище [населено място] да плати на ищцата П. Д. Д. 859лв. разноски за настоящата инстанция.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател:

Членове:

1.

2.